

nogle Særbaneskinner, og man saa Toget komme brujende. Jeg kan ikke huske Dredlyden af Digtet, men Indholdet kan jeg nok huske. Det var da det, at Skildpadden, denne langsomme Stabning, ikke kunde forstaa, at det overhovedet kunde ende godt, at der kom et Særbanetog med en saadan Fart. Den mente, at det maatte nødvendig ende med den Forstrækkelse, at det styrtede i Afsgrunden en Gang, og saa fik den saa varme Følelser for disse Mennesker, at den tænkte, den vilde standse det, og saa lagde den sig op paa Skinnerne. Saa skete naturligvis den Ulykke, at Toget gik lige over den og gik videre; det gav ikke en Gang saa meget som et Hov i Toget, men Skildpadden blev splintret. Jeg tænker mig, at det, Maleren har tænkt paa ved dette, er følgende: Ved Særbanen tænker han paa Udviklingen, Skildpadden er den stokkonservative, som er konservativ i den Forstand, at han holder af alt, hvad der er gammelt, kun fordi det er gammelt, og hader det ny, kun fordi det er nyt. Men jeg vil tillade mig i denne Forbindelse, politisk talt, naturligvis, at ligne det ærede Medlem fra Herteminde ved en Skildpadder. Hvis virkelig Agrarbevægelsen er i Paagt med Udviklingen, hvad jeg tror, tror jeg, det vil gaa det ærede Medlem, politisk talt, akkurat som Skildpadden, med hans Modstand mod den. Det ærede Medlem fra Ribe (Bust) sagde, at han havde med Vilje, med velberaad Nu draget Smørspørgsmaalet frem. Jeg vil kun sige, at jeg beklager, at det ærede Medlem derved synes at have villet give et Bidrag til at gøre Finansloovbehandlingen til en Arostudiskussion. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at det at tage det Spørgsmaal frem nu, er at tage noget frem, som i høj Grad har hængt for længe og vistnok har alt for lidt Interesse for de fleste. Det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds (N. S. Jensen) sagde, at han var fuldstændig uenig med mig i mit politiske Syn. Ja, hvis jeg bare havde en Begavelse i Retning af at kunne finde Sprækker som det ærede Medlem fra Vejle (Falkenstjerne), og hvis der var Tid dertil, vilde jeg forsøge paa at smutte ind i den Sprække, som er imellem det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds og Vejle, paa samme Maade som det ærede Medlem fra Vejle vilde forsøge paa at udvide den Kluft, han mente, der skulde være mellem mig og det Parti, jeg har den Ære at tilhøre. Men jeg er imidlertid ikke saa dreven i den Retning og skal derfor lade Forsøget fare. Det ærede Medlem for Bornholms 2den Valgkreds altsaa sagde: „Det er jo en ren Grødpolitisk“. Det er

for Resten slet ikke saa ilde en Betegnelse. Jeg stammer mig ikke ved den Betegnelse, Grødpolitisk eller Madpolitisk, eller hvad man vil, det gør ikke noget. Jeg tror nemlig, at det, vi Demokrater i Almindelighed ville, er, som det er blevet sagt saa tit, den størst mulige Lykke til den størst mulige Mængde Mennesker, men jeg tror, at i Øjeblikket er der i Virkeligheden en hel Portion Lykke i Maden, den repræsenterer en hel Masse Lykke, og hvis vi kunde omskrive det til den mest mulige Mængde Mad, er det det samme, om man bruger det ene eller det andet Udtryk. (Afsbrudelse). Jeg hører, at der bliver sagt, at det er paa Tide, at jeg hører op, og jeg skal derfor ikke trætte dem længer.

Berntsen: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke lade mig friste til at komme ind paa de forskellige Spørgsmaal, som jeg nok kunde have lyst til at omtale, men jeg skal indskrænke mig til i al Korthed at svare paa nogle personlige Henvendelser, der ere skete til mig fra 2 ærede Medlemmer. Det ærede Medlem for Ringbøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) tog mig det ilde op, at jeg havde betegnet ham som Fører, og mente, at jeg, hver Gang jeg brugte dette Udtryk, skulde høje til: Det skulde være en Vittighed. Det er saa langt fra, at det har været min Mening, jeg har virkelig i god Tro indtil i Dag anset det ærede Medlem som Fører for en Gruppe her i Tinget, Nu siger det ærede Medlem imidlertid, at han har ikke været Fører, er ikke Fører og vil ikke være det. Naar han taler her, taler han ikke for andre end sig selv alene. Men saa vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem, hvorfor bruger han saa altid Ordet „vi“, naar han taler. I det første Foredrag, som det ærede Medlem holdt, siger han — det findes Sp. 70 i Tidenden — „Nu sige vi fra vor Side: Vi ere ikke misfornøjede med, at Afgørelsen træffer ind i denne Samling, vi ønske ogsaa en Ende paa det, vi ønske ogsaa gerne, at denne Politisk faar en Ende. Men vi ønske selvfølgelig ikke et Forlig sluttet“ o.s.v. Man plejer ikke at tale saaledes, naar man kun taler som en enkelt Mand. (Stemmer: Kongen siger vi.) Ja, Konger og Redaktører sige „vi“, det ved jeg nok, men da det ærede Medlem hverken er Konge eller Redaktør, saa trøede jeg, at naar han saa ofte benyttede Flertals-Betegnelsen „vi“, var det, fordi han dermed vilde betegne sig selv som Ordfører eller Talsmand for flere end sig selv, men da det ærede Medlem ikke nyder, at jeg kalder ham for Fører, skal jeg ikke bedrøve ham dermed, men saa haaber jeg,